

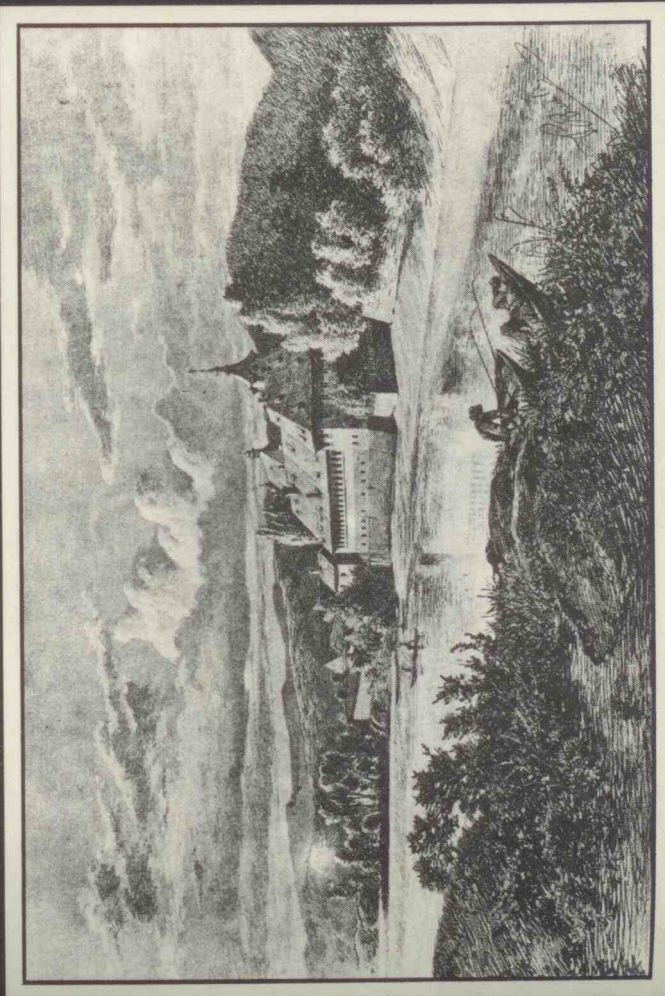
INFORMAČNÍ BULLETIN
VEŘEJNÉHO DĚNÍ
KULTURY A SPORTU

DOBŘICHOVICKÝ ZPRÁVODAJ

10 88

ROČNÍK IV

Kukátko

DĚN D. 1000 V DĚČULI ED

Dank

252 29

DOBŘICHOVICE

≡ z jednání MNV ≡

POZVÁNKA

Zveme všechny občany na společnou veřejnou schůzi MNV, NF a KSČ, která se bude konat

dne 19. října 1988 v 19.00 hodin
v sále "Pod vinicí".

Téma schůze: Perspektivy další výstavby obce
=====

- P r o g r a m :
1. Zahájení
 2. Referát o ekoprogramu obce
 3. Referát komise výstavby (připravovaná výstavba)
 4. Referát komise VLHZ (budování kanalizace)
 5. Referát komise kultury (rekonstrukce kina, společenský sál)
 6. Referát komise obchodu a místního hospodářství (pavilon služeb, drobné provozovny)
 7. DISKUSE

Těšíme se na hojnou účast občanů.

»»»

Před veřejnou schůzí se uskuteční "Hovory NV s mládeží"
dne 19. října 1988 v 18.00 hodin v sále "Pod vinicí".

Rada MNV

Výbor VO KSČ

MV Nérodní fronty

Metálka]

1. Pátek 26. 8. - Ludus musicus.
Písňe a tance ze starých rukopisů a tisků

Nejprve se trochu posuňme v čase. Vše totiž začíná o týden dva dříve. Čím nahradit zámecké nádvoří? Jaké místo napsat na plakáty? Koprivky na zámeckém nádvoří si ulehčeně oddýchly. Prostor před kostelem a před zavřenými zámeckými vraty /jénom ne symboliku! / je sice útulný, leč má pro komorní hudbu příliš vysokou hladinu hluku. Po složitých peripetích se soubor pokouší najít "přístřeší" v parku. Takže opět obvyklá dobrýchovická rutina. Ke slovu se dostávají kosy, hrábě, kolečka. Po několika hodinách práce na úpravě plácku jsou pořadatelé, kterým vydatně pomohli členové redakční rady Kukátka, vcelku spokojeni. Teď jen aby nepršelo. Nepršelo. Lilo celý den, takže kuřata JZD, sousedící s perkem, prožila klidný večer a zbyla opět vinnice. Vcelku zaplněný sál, vkusné programy, sucho, docela pohoda. Opačná orientace pódia /akusticky velice vděčná změna/, členové souboru za dlouhým dřevěným stolem s téměř renesanční deskou a rustikálně barokními nohami, obklopeni kupou nástrojů dechových i rytmičkových, minotavé pleménky svítek. Vedoucí souboru František Běhounek se sejmá vým bubnem přes rameno, zpívající, bubnující, dirigující. Program byl sestaven zčásti ze stálých skladeb, místy ovšem podstatně přearanžovaných /výrazně je takto vylepšen zejména hymnus z vyšebrodského rukopisu z r.1410 Ave, maris stella/, dílem ze skladeb nově nastudovaných /Iesu quicis memoria Bernarda z Clairvaux etc./ . V první polovině převažovaly skladby středověké, druhá byla sestavena

ze skladeb autorů renesančních /T.Morley, W.Byrd, G.Gastoldi/. Posoruhodné, ostatně pro soubor již typické bylo, že větší skladby provedl v češtině /tuto skutečnost ocenil zvláště ti, kteří nerozumí latině nebo angličtině či itaštině 16. a 17.století, v nichž jsou texty původně napsány/. Jde tu o uvědoměnou a systematickou snahu zprostitředkovat posluchači jednotu hudební i textové složky díla. Tento postup má samozřejmě nejen výhody, ale i mnohá úskalí, jichž si je František Běhounek dobře vědom, jak vyplývá z jeho neustálého hledání nejuhodnějších výrazových prostředků. Je samozřejmě, že originál překladem trochu strácí jednu ze svých dimenzí, ale záleží na schopnosti překladatele, jak se dokáže přiblížit původnímu tvaru po stránce formy i obsahu. Za zvláště zdařilé bych v tomto ohledu považoval zpracování mariánského hymnu Mittitur archangelus fidelis z vyšebrodského rukopisu z r.1410, neboť právě středověké hymny se svojí mystickou metaforičností snad nejvíce odhalí obtížnost tohoto postupu.

Koncert proběhl v příjemné atmosféře, plně jakoby domáčí pohody. Po počáteční pochopitelné nervozitě zpíval soubor uvolněně a přesvědčivě. Vytknout by se samozřejmě daly některé drobné nepřesnosti, způsobené nedostatečným seznámením nového či pozmeněného repertoáru, ale ty byly vázány působivostí skladeb a zajímavostí úprav. Zajímavé byly i instrumentální vložky E.Brabencové /flétny/ a T.Krottila /kytara/, i když i zde zřejmě nervozita se hrála svou roli. Velmi přirozeně působil i zpěv Ondřeje Kulhavého /zvláště v písni ze Šamotulského kancionálu Nocí milá, proč's tak dlouhá/, který, ač nevyzbrojen klávesickou pěveckou technikou, je velmi dobře hlasově disponován a hlavně dokáže zpívat srdcem.

2. Sobota 27. 8. - opět Ludus musicus, tentokrát v Sáza v nad Sáza v, tedy export

Po celkem slušném úspěchu červencového divadelního představení Všichni mudrci světa v areálu Sáza vského kláštera se zde Ludus musicus představil s programem, o němž bylo referováno výše. Dlužno dodat, že opět se slušným

úspěchem, zdálo se, že oněch cca 250 posluchačů odcházelo domů velmi spokojeno.

3. V + W Pod v / inicií / aneb kompo-
novaný pořad o Osvobozeném
divadle, který připravil
dr. Josef Herman

Tenhle pořad to neměl lehké, neboť se musel vypořádat s tvrdou konkurencí vynikajícího filmového přepisu nádherné Euripidovy Ifigenie v Aulidě, uváděného ve stejné době Československou televizí. Dále byl jeho autor postaven před problém, co nového přinést k tématu již mnohokrát probranému, navíc po vydání dvou dvojdeskových kompletů s nejdůležitějšími nahrávkami z tvorby protego-nistů Osvobozeného divadla. Zhostil se své role zajímavě, přímo elegantně. Víc se hrálo než mluvilo a hrály se věci na supraphonském kompletu nezastoupené, promítaly se obrázky často neviděné. Ke kladům počtu patřilo i to, že autor ukázal tvorbu V + W + J ve vývoji, že se pokusil vrátit mýtus, že vše, co V + W napsali, bylo geniální. Ukázal, že jejich činnost byla tvrdá řehole a mnohdy boj o ekonomické přežití divadla. Neméně zajímavé bylo sledovat na ukázkách růst kvality Ježkova orchestru.

4. Sobota 10.9. - Valdštejn + Ludus musicus

Albrechta z Valdštejna zabili, jak známo, v Chebu, nikoli proto, že hrál na housle, jak kdysi neznačovali J. Werich s M. Horníčkem, ale "protože chtěl přefříznout Evropu vod Švédska na Sicílii a nebyl to blbej nápad", jak s úderností sobě vlastní tuto historickou osobnost zhodnotil výše zmíněný Jan Werich. Skupina historického a scénického šermu téhož jména se spojila se souborem Ludus musicus a vytvořila komponované vystoupení v dobovém parku za překrásného počasí a ve velice pěkné atmosféře. Program skupiny Valdštejn je řazen chronologicky, takže Ludus musicus mohl každou historickou etapu uvést dobovou hudbou /včetně antiky, kde v antických kostýmech poprvé v Dobřichovicích zazněla např. známá Sei-

kilova píseň z 1. století, doprovázená na repliku antické lyry/. Ludus musicus nezůstal nic dlužen své pověsti /ač park sám není akusticky pro tento typ komorní hudby zrovna ideálním prostředím/. A Valdštejn? Mnozí se o jeho kvalitě mohli přesvědčit již při letním vystoupení v sokolovně. Prostě špičkový profesionální výkon, vysoká technická úroveň, elegance, nadšení, zádné markýrování a simulování. Snad nelepším vysvětlěním bylo to, že večer po Dobřichovicích desítky kluků šermovaly hlava nehlava. Škoda jen, že se divákům nedostal do ruky jinak pečlivě připravený program představení. Mimochodem: vystoupení bylo velmi hojně navštíveno. To jen dokazuje ostatně logické tvrzení, že lidé chodí tam, kde je něco zajímavého /to jen tak na okraj pro ty, co stále marně hledají odpověď na otázku, proč někam lidé chodí a někam ne/.

PaTeR

5. Výstava Lenky Nesázalové
/ 11. - 18.9. /

Na celé Dobřichovické kulturní léto můžeme vzátnout dnes tolik oblíbené slovo experiment. I když je stále ještě brzy hodnotit /souhrnné hodnotící zamyšlení ned první ročníkem Dobřichovického kulturního léta přineseme v příštím čísle Kukátka/, lze už dnes k tomuto slovu přidat další, méně běžné: EXPERIMENT, KTERÝ VYŠEL. Žádná z obav, s nimiž do Dobřichovického kulturního léta vstupovali jeho organizátoři, se zatím neukázala jako oprávněná. Při pravě výstavy Lenky Nesázalové jich nebylo málo. Jistotu měli organizátoři jedinou: kvalitu kolekce, již se chystali představit. S jakým zájmem se ale setká výstava mladé pražské autorky nijak nespojené s Dobřichovicemi, nikterak známé a vyjadřující se ryze současným jazykem? Dočká se diváků výstava nedostatečně propagovaná a konaná navíc vinou vnějších okolností již na samé hranici léta, kdy se vrátíme do chvstného pracovního koloběhu každodennosti? Nebude investovaná práce zbytečná? Neženeme autorku do zbytečného dobrodružství? Bylo to třeba zkusit. A výsledek? Experiment, který vyšel. Ukázalo se, že už můžeme

mluvit o stálém návštěvníckém okruhu dobřichovických výstav, okruhu, který má tendenci spíše nerůstat. Udržení pravidelného rytmu a promyšlené dramaturgie výstav tak přestává být ideálním snem a stává se zcela reálným závazkem vůči veřejnosti.

Pro koncepci další výstavní činnosti Osvětové besedy v Dobřichovicích ukázala výstava Lenky Nesázalové jednu z cest, které se rozhodně vyplácí sledovat. Pro čtyřřadvacetiletou autorku byla totiž dobřichovická výstava v určitém smyslu debutem. Její díla se neobjevila na veřejnosti poprvé. Lenka Nesázalová úspěšně obeslala několik kolektivních výstavních akcí. Naposledy na sebe výrazně upozornila letos v zimě na soutěži přehlídce výtvarných prací studentů University Karlovy ve výstavní síni v pražské Karlově ulici, odkud si odnesla vítězství v kategoriích fotografie, kresby a plastiky. Nepočítáme-li komorní výstavku na její mateřské filosofické fakultě na jaře letošního roku, je ale dobřichovická výstava jejím prvním samostatným veřejným vystoupením většího rozsahu. Do sálu Pod vinicí se autorce podařilo soustředit výběr zhruba 160 děl, demonstrujících celé rozpětí její tvorby od fotografie přes kresbu a grafiku po plastiku.

Tvorba Lenky Nesázalové se vzpírá kunsthistorické systematice. Rozdělena na části podle výrazových prostředků, temat, kvality či libovolných jiných měřítek ztrácí to, co na ní nejvíce fascinuje, integritu stírající jakékoli pomocné hranice. Evokuje dávný estetický princip u n i t a s m u l t i p l e x , jednoty v rozmanitosti. Neprovokuje k otázkám, zda je autorka lepší fotografkou či kreslíčkou, zda má větší dispozici k sochařské nebo grafické tvorbě, jakým vlivům podléhá, kam její dílo směřuje. Nebudí rozpaky obrovským rozpětím od dejme tomu čistého fotografického zátiší až klasických svobodovských kvallit po aranžovanou servenci-přiběh či rezantní malířské zásahy do fotografické zvěšiny, od elementarismu zdánlivě až neivního po intelektuální rafinovanost, od neukázněné skicovitosti po zmrzující definitivnost. Vše spíná přirozenost, která bez stopy zaváhání překračuje tradiční hranice výtvarných druhů /a konečně i samotného výtvarného umění - paralely výtvarného a literárního zpracování týchž podnětů nemohla výstava předvést/, neobyčejná senzi-

tivita, nacházející jakoby automaticky neefektivnější prostředek sdělení. Paradox vysoké sdělnosti projevů, považovaných za nesrozumitelné, si v kontaktu s díly Lenky Nesázalové neuvědomujeme stejně, jako vyhrocenou dialektiku minimální zprostředkovanosti a bohaté mnohovrstevnatosti většiny jejích děl. Unitas multiplex.

Nabídka výstav, konaných v rámci Dobřichovického kulturního léta, získala zásluhou Lenky Nesázalové další dimenzi. Cenný dotyk s výrazným talentem, reprezentujícím nejmladší generační vrstvu, poskytl srozumitelný kód k modernímu výtvarnému projevu, nutil ujasňovat si stanoviska, dokázal vyprovokovat diskuse. Zdá se, že dobřichovický debut Lenky Nesázalové byl skutečně dalším experimentem, který vyšel.

- zu -

Redakce se všem čtenářům omlouvá za nesprávné údaje o datu vystoupení skupin Valdštejn a Ludus musicus a trvání výstavy Lenky Nesázalové. Změny již nebylo možno vzhledem k dlouhé výrobní lhůtě našeho časopisu zachytit, zájmové číslo uvádělo data podle původního plánu kulturních akcí. Děkuje se za pochopení.

OSVĚTOVÁ BESEDA

C O S E V K U K Á T K U N E D O Z V Í T E

Mluvit o té trestí lidské ubohosti, amoralnosti, zbabělosti a zloby, kterou osnačujeme jako anonym, není lehké. Zvláště v případě, kdy úcta ke čtenáři nutí vyhýbat se nejpriléhavějším výrazům. Naše redakce od počátku své práce nekládá s anonymními dopisy jak náležití. Co také jiného, odpadky patří do příslušné nádoby. Jinak by tu byl hrozný smrad. Ozdrevění života naší společnosti, které spojujeme s pojmem přestavba, siibuje, že tomu tak bude vždy a na všech úrovních. I společenské choroby je nejlépe léčit odstraňováním příčin, samé možnosti vzniku náказы. Proč porušujeme naši zásadu a zabýváme se jedním anonymem? I to souvisí s přestavbou. Dostane-li se publicity záměrné dezinformaci, šíří se dohady, fámy, pověsti. Známe to všichni: pomluva má křídla a není šprochu... Obrana je jediná: pravdivá, objektivní, srozumitelná a důvěryhodná informace. Fámy vznikají tam, kde jsou informace zadržovány,

manipulovány, kde je pravda mísená se lží a polopравdou, kde už bylo vyřčeno tolik nepravd, že pravd z týchž úst už nikdo nevěří.

Na plakátech, zvoucích k zápisu do kursů Osvětové besedy v Dobřichovicích, se objevily anonymní letáčky, psané na stroji s pečlivostí, hodnou lepší věci:

CO SE V KUKÁTKU NEDOZVÍTE:

V sousedních obcích je výuka

jazyků /i s dopravou HD/

o 100,-Kčs levnější + jiná než

zde. Nechcete zkusit změnu?

Co se za tímto sdělením skrývá? Že by nové ekonomické myšlení, podnikavost, byt sahající k ne právě čistým prostředkům? Nic takového. Pilný anonym pro nás již dávno není anonymní, jen si tentokrát zvolil jinou formu. Po sledu pomluv a udání to nepřekvapí. Za vším je snaha škodit, diskreditovat záslužnou práci osvětové besedy. Motivace? Nebudeme raději diletovat v oblasti psychiatrie.

To, co se vám pokoušela sdělit touto ubohou formou už nikterak anonymní pisatelka, se skutečně v Kukátku nedozvíte. Jak je to vlastně s výší kursovního? Samozřejmě zde neexistuje prostor pro volnou tvorbu cen. Měsíční poplatky za návštěvu kursů se vypočítávají podle přesných centrálně stanovených pravidel, stejně platných i ve zmiňovaných sousedních obcích. Jak si asi pamatujete z nedávného rozhovoru s paní Helenou Čapkovou, vedoucí Osvětové besedy v Dobřichovicích, nejsou na činnost kursů přidělovány žádné mzdové prostředky. Tyto prostředky se vytvářejí právě z kursovních poplatků. Výpočet jejich výše tedy musí zahrnout platy lektorů /ty upravuje výnos MK ČSR č.j. 11 311/83-V/3 ze dne 30.6.1983/, platy uklízeček a hospodářky, náklady na administrativu /především poštovní poplatky/, provozní náklady kursů /údržba a opravy šicích a psecích strojů, didaktické techniky, hudebních nástrojů, centrálně nakupovaný spotřební materiál, např. výtvarnické potřeby pro příslušný kurs/ a náklady na provoz místnosti /otop, elektřina/. Výši kursovních poplatků pak schvaluje cenový útvar KNV podle § 3 zákona ČNR č.39/83 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon ČNR č.134/73 Sb. o působnosti orgánů ČSR v oblasti cen. A to ve výši, která neumožňuje tvorbu zisku. Neopek, v případě mimořádných vý-

dajů či výpadků v placení kursovního vznikají vážné potíže, neboť rezervy neexistují. Kursovní není nijak vysoké. /Stejně tak nejsou nijak vysoké platy lektorů. Zde je nutno otevřeně říci, že mzdová politika v oblasti kultury a mimoškolního vzdělávání už dlouho stagnuje a platy zde zdaleka neodpovídají kvalifikaci, náročnosti a společenskému významu jimi honorovaných pracovníků a práce./

Posuďte sami: - klavír: předhudební výchova: 15,- Kčs/měs. hudební nauka: 15,- Kčs/měs. individuální výuka: 70,- Kčs/měs.

- Kytara a flétna: individuální výuka: 70,- Kčs/měs. /a příslušný zlomek při více žácích, tedy např. 35,- Kčs, účastníci-li se výuky zároveň dvě děti/

- výtvarná výchova: 40,- Kčs/měs.

- rytmická a pohybová výchova: 25,- Kčs/měs.

/z kursovního placens lektorů a doprovazeč/

- šití: 60,-Kčs/měs.

- textilní techniky: 35,- Kčs/měs.

- francouzský jazyk: 75,- Kčs/měs. /indiv. výuka/

- anglický a německý jazyk: 45,- Kčs/měs. /skupinové vyučování/

-zu-

POSTŘEHY

První pátek, sobotu a neděli letošního července jsem byl na třídenním autobusovém zájezdu, který pro své odborné instruktory pořádal Městský výbor Svazu zahrádkářů v hl. m. Praze po jižní Moravě, jako každoroční doplněk odborného školení.

Navštívili jsme mezi jiným ovocnářské školky v Libenčicích, plantáže broskvoní, meruněk i ostatních ovocných druhů JZD Kobyli, pěstitele lilí ve Velehradě, růžové školky v Rosicích u Brna i zámeček Buchlovice a jiná další místa a vyslechli více hodnotných přednášek vysoce fundovaných odborníků.

Ale to jenom na okraj. To, o čem vám chci povědět, je vzhled obcí. Všude, kudy jsme projížděli, nás upoutávala jejich vzorná čistota a úpravnost.

Ubytování jsme byli v ubytovně JZD Němčičky poblíž Velkých

Pavlovic. Protože večer bylo dlouho vidět, měli jsme možnost po večeri tuto obec, táhnoucí se širším údolím v délce asi jednoho kilometru, celou projít a dobře si vše prohlédnout. Po jedné straně je ohraničena pruhem lesa, nad nímž jsou rozsáhlé vinice. Na opačné straně byly z části dvě postranní ulice souběžné s ulicí hlavní, do níž se v užší části údolí sbíhaly, a nad nimi opět vinice.

Domky v hlavní ulici, navazující většinou jeden na druhý, byly pěkně upravené, s čistou barevnou omítkou, okna zdobená květinami. Některé domky se také nastavují nebo přistavují, ale nikde, i když mají malé dvorky nebo zahrádky, mezi domky nebo do dvora, není na ulici složen žádný stavební materiál. Vše je uklizeno a deponováno na vlastním pozemku, vedle nebo za stávající budovou.

Vozovka ulice je asfaltovaná, a to po celé šířce, od chodníku k chodníku, chodníky jsou osazeny obrubníky, jsou široké přes jeden metr a také asfaltované. Asfalt i na vozovce je všude hladký, který se během půl roku nedrolí a nemusí být stále záplatován. Šlenářínskou práci tam asi nejsou zvyklí dělat, protože by ji odpovědní činitelé nepřevzali. Konečně, dobrou práci pracovníků spojů z Moravy u nás v Dobřichovicích jste mohli vidět nebo o ní číst v Kukátku č. 10 z roku 1987.

Prostor mezi chodníky a domky v šířce většinou jeden a půl až dva metry, neoplocený, je osázen okrasnými rostlinami, ale nejen ledajakými. Jsou tam i vzácné skalničky, trvalky, letničky, růže, chryzantémy, nízké jehličiny a listnáče. A nikde není nejmenší stopa po tom, že by bylo něco utrženo, ulománo nebo vydloubáno.

Malá veřejná prostranství i okolí ubytovny JZD jsou také vzorně upravená a udržovaná. Všude byla vzorná čistota, chodníky i vozovky ulic čistě umetené ručně košťaty nebo smetáky obyvateli přílehlých domků.

Lidé, s kterými jsme měli příležitost hovořit, byli milí, dobrosrdeční, rádi si o svých zahrádkách a kyticích popovídali. Pozvali nás i podívat se do dvora, kde po rozbourání nebo přestavbě dřívějších chlívků něco pěstují, mají i zimní zahrady apod. Měli radost, když jsme jim jejich zahrádku pochválili a jejich práci ocenili.

Posteskli si, co se v práci jako členové JZD nadřou na vinicích, řepě nebo při pěstování dalších plodin. A v sobotu ráno před naším odjezdem na další objekty našeho programu jsme se s nimi

setkali ve frontě u samoobsluhy, které tam byla stejně jako je fronta u nás.

A teď se podívejte na ulice v Dobřichovicích. Asfaltová vozovka obvykle nijak neohraničená, chodníky jsou málokdy.

A tam, kde jsou, jsou horší než vozovka ulice. Projděte se jen po chodníku okolo parčíku proti hlavní škole. Betonové dlaždice jsou rozlámány, protože po nich jezdí auta, takže povrch je velice hrbolatý. Jinde jsou zase po dešti veliké louže, protože zatrávněné okraje chodníků neumožňují odtok vody. Ale většinou chodníky nejsou, místo nich po stranách vozovky bují různé vysoké tráva.

V mnoha a mnoha ulicích jsou před oplocením zahrádky hromady písku nebo jiného materiálu, některé hromady jsou zarostlé několikaletou trávou. A všude je dost odhozeného papíru, igelitových sáčků, rozbitých kelímků, rozbitých lahví apod. (pouliční svěcla, autobusové čekárny).

Po uveřejnění článku ing. arch. Jitky Mejnarové v 1. čísle Kukátka z roku 1986, ve kterém tvrdila, kromě jiných nepřesností nebo neznalostí, že dobřichovický park je "bez užítku, obecní zájmy na této parkové ploše jsou malé, park slouží v podstatě jako průchozí cesta", se začala skutečná likvidace parku, o kterou mnozí již dříve usilovali. A přece park plnil vždy, kromě mnoha jiných, v návaznosti na vyrostlé zelené ostrova u mlýna a na velký areál zeleně u sokolovny, dalekosáhlé ekologické funkce. Ale mnoha lidem vadil. To je velký rozdíl v nazírání na životní prostředí u nás a třeba v oněch moravských Němčičkách.

Nakonec ještě jednu vzpomínku z Němčiček: při rozmluvě s jednou paní, která plela se svou osmiletou dcerkou záhon před svým domkem a již jsme vyslovili obdiv za tu čistotu v obci, nám odpověděla: "Víte, o to se tu stará každý. Minulý týden jsme tu také pletli záhon. Okolo šel pán, který právě dokouřil cigaretu a charek odhodil na chodník. Dcerka to uviděla a řekla: Tohle nám tu, pane, nedělejte! My to tu chceme mít čisté a hezké. Táhle máte nádobu na odpadky."

A já jsem si maně vzpomněl na příhodu z Dobřichovic, kde jsem já skupině asi desetiletých chlapců cosi zakazoval. Jeden z nich mi pohotově řekl: "Táhle ti dva mají tatínky poslance". A tak jsem za chvíli s nepořízenou musel odejít.

Také rozdíl.

Karel Běhounek

Z hnihy rekordů Kukátka

Největší dvojhřib letošní sezony byl nalezen 10. září na blíž neurčeném místě. Výška rekordmana činila 20 cm, průměr hlavy většího ze dvojice 24 cm, obvod 69 cm.

Pro srovnání: výška odpovědného redaktora našeho časopisu činí 192 cm, obvod hlavy 58 cm. /Jeho fotografil se srovnávací krabičkou zápalek přineseme z technických důvodů až v některém z příštích čísel./

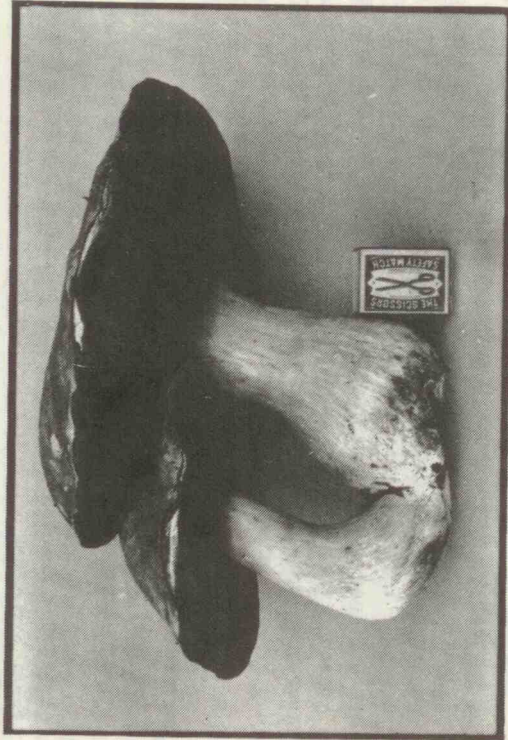

foto Jan Neubert

Vita activa III

Pozvolný rozpad
sebevědomí
svědomí
vědomí
Je doprovázen chaotickou snahou
pobrat ještě
co se dá.
Ještě den
ještě hodinu
ještě minutu
ještě sáhnout sem
ještě tam
ještě támhle.

Kukátka 12

Stříbrná plátna
love-story
Blíkot hvězd.
A fóry na AIDS
vždyť je to sranda
rakety taky.
Lod se potápí.
Hrajme!
Tančeme!
Pozvolný rozpad
- bezvědomí.

Tu etiam ...

SPORT

odbíjená

Belgické odbíjenkářky v Dobřichovicích

V rámci reciproční výměny s volejbalistkami TJ Sokol se u nás ve dnech 20.-27.8.1988 uskutečnil pobyt volejbalového družstva dorostenek, výběru provincie Lutych. Děvčata sehrála dvě utkání s našimi ženami; v prvním, hraném na hřišti za sokolovnou, prohrála v poměru 1:3, ve druhém, hraném ve velkém sále, zvítězila 3:2. Kromě těchto dvou zápasů se belgické dorostenky utkaly (ve velkém sále naší TJ) s družstvem Benátek nad Jizerou, nad nímž po velkém boji zvítězily 3:2. Všechna tato střetnutí se hrála před naplněným hledištěm, které vytvořilo výbornou sportovní atmosféru. Belgické hráčky se dále zúčastnily turnaje žen ve Veltrusech a na závěr svého pobytu sehrály na pionýrském táboře u Zbiroha propagační utkání s odbíjenkářkami Lokomotivy Zdice, v němž zvítězily 2:0.

Je samozřejmé, že jsme pro ně připravili i několik akcí kulturně-poznávacích. V prvé řadě to byly dva celodenní výlety do Prahy; prohlídka jejich pamětihodností, kterou jsme pro ně prostřednictvím Čedoku zajistili, v nich zanechala hluboký dojem. Líbil se jim také zámek Veltrusy, Karištejn a Koněpruské Jeskyně, ale asi největší úspěch měl u nich večer u táborového ohně u Zbiroha spojený s opékáním buřtů, zpěvem a s vystoupením folkové skupiny Horká Jehla.

Strávili jsme s družstvem belgických děvčat celý týden,

Kukátka 13

denně od rána do večera, a jednou dokonce až do jedné hodiny v noci, kdy jsme se vrátili z pohotovosti v Klimentské ulici (výron v kotníku a naražené koleno dvou hráček). A když takto s někým trávíte čas, poznáte, zda je či není s pobytem spokojen. Zjistili jsme, že děvčátům se u nás líbilo, a to i včetně stravování (tělovýchovné středisko TJ Sokol) a ubytování (chatičky ve svazarmovském kempu u Berounky). Asi jediné, na co si některé účastnice nezvykly, bylo to, že jim jezdily vlaky asi 10 metrů od postele. Také my jsme byli s děvčaty spokojeni:

byla veselá, zvidavá, naučila se i několik českých slov, která pak stále používá (dobrý den, děkuji, prosím), a ráda zpívá - v autobusu, u téboráku i u ohně u nás na zahrádě. A tak když nás spolehlivý řidič B.Štefan, který nás bezpečně vozil celý týden "svým" autobusem z místního JZD, zastavil v sobotu 27.8. brzy ráno na parkovišti u ruzyňského letiště, byli jsme trochu smutní. Rozloučili jsme se, děvčata prošla celní přepážkou, zamávala, tři čtyři úsměvy - a zůstali jsme sami. Au revoir, Michel, Eric, Nicole, Claude, Valerie, Frederique, Emmanuelle, Estelle, Nadia, Laurence, Marjorie, Fabienne, Cecile, Annick et Carine!

Ivana a Emil Caldovi

»»»
 Dobřichovice - Sedlčany 3:0, 3:0
 Komárov - Dobřichovice 0:3, 1:3
 Dobřichovice - RZ Dobříš 3:1, 3:2

Družstvo mužů zahájilo nový roční třemi výhrami. Zatímco první zápasy byly celkem snadnou záležitostí, museli muži v posledním utkání s RZ Dobříš zapnout na plné obrátky, neboť již prohrávali 0:2 na sety. Soustředěným výkonem nakonec obrátili utkání ve svůj prospěch.

badminton

V neděli 4.9. se v rámci oslav 100. výročí založení Sparta-ku Radotín konal v Dobřichovicích badmintonový turnaj. Na uspořádání turnaje se společně podílely badmintonové oddíly místního Sokola a radotínského Spartaku. Celodenního zápolení se zúčastnili hráči sedmi oddílů.

V turnaji zvítězili: Jerman (Stochov), Hrabáková (Chemie Praha), Kvíčala-Řehůřek (Chemie), Kratochvílová-Kocourková (KŽ Králův Dvůr) a Jerman-Křobová (Stochov). Úspěchem domácích byl postup M. Hendrichové do finále dvouhry žen.

Kalendář 14

KINO

Prvorozený.	1.10. 17.30
USA. Omyly dospělých a nekompromisnost mládí.	20.00
Čokoládoví čmucharové.	3.10. 18.00
NSR. James Bond po švýcarsku. Režie J. Menzel.	20.00
Přátelé Bermudského trojúhelníka.	5.10. 18.00
ČS. Tři povídky o tom, jak mizí lidé a věci.	20.00
Purpurová růže z Káhiry.	7.10. 20.00
USA. Romantická fantazie Woodyho Allena.	8.10. 17.30 a 20.00
Cross Creek.	12.10. 20.00
USA.	
Hooper.	14.10. 20.00
USA. Příběh kaskadéra.	15.10. 17.30
Oriana.	15.10. 20.00
Francie-Venezuela. Návrat do domu vzpomínek a ztracených nadějí.	Mládeží nepřít.
Rek a kvočna.	15.10. 16.00
Dětské představení.	
Odpust.	19.10. 20.00
SSSR. Rozchod, který se zdál být neodvratný.	
Kam pánové, kam jdete.	21.10. 20.00
ČS. Komedie o pánovi, který na 80. km dálkového pochodu přestal být hodný a poslušný.	Mládeží nepřít.
Sinus.	20.00
Dětské představení.	22.10. 16.00
Sobol a panna.	26.10. 20.00
Polsko.	Mládeží nepřít.
Pravdla kruhu.	28.10. 20.00
ČS.	Mládeží nepřít.
Sůl nad zlato.	29.10. 16.00
Dětské představení.	

Kalendář 15

INZERCE

Viktor Beneš - hromosvody - revize, opravy; zhotovení uzemnění autén.

Zn.: tel. Praha 5238565

Na Farkéně I 130/5, Praha 5, 150 00

K 10/88-01

Vyměním chalupu o několika místnostech s větší zahradou poblíž Loděnice u Berouna v krásné oblasti, za menší chatu v okolí Dobřichovic.

Zn.: Neb koupím, prodám

K 10/88-02

Prodám novou profilovou plachtu pro windsurfing 6,3 m² wing-cut, 4x profilované průběžné spíry, réhno 180 cm i materiál. Stabil (igelit) + výztuže z dacronu, plastexu, komínek utason. Červenomodrá.

Zn.: tel. 9911501

K 10/88-03

Prodám dvoje pokojské kachlové kamna (Horní Bříza) hnědá.

Velikost 150x60x40 cm a 600 Kčs; kotel Dakon URS 24 tři roky v provozu a 1.800 Kčs.

Zn.: tel. 9911695.

K 10/88-04

DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ - K U K Á T K O
schváleno odborem kultury ONV Praha-západ dne 14.3.1985 a
registrováno pod číslem 321002595.

Vydává základní organizace Socialistického svazu mládeže

ve spolupráci s kulturní komisí MNV v Dobřichovicích.

Řídí redakční rada, odpovědný redaktor ing. O. Němec.

Tisk ČTK - Repro a NADAS.

Vychází 1x měsíčně.

Cena 2,- Kčs.

Uzávěrka tohoto čísla: 11.9.1988. V prodeji od: 7.10.1988.

Uzávěrka příštího čísla: cca 9.10.1988.

Korespondenci adresujte na ZO SSM Dobřichovice-Karlík,

252 29 Dobřichovice.

Nevyžádané rukopisy a fotografie se nevracejí.